

א] במחשבה הפשוטה והרגילה עולה מיד דמות רבינו חיים זללה"ה באופן כזה: היה גאון נורא אשר גם בדורות שלפנינו היה חידוש גדול, וידע כל התורה כולה כפשוטו ממש, וכעין שאנו מופלאים ממה שאמרו חז"ל ברכות כח' א' על ריב"ז שלא הניח מקרא משנה כו' כן אנו מציירים בבחינה של דורות האחרונים את דמותו של רבינו זללה"ה, וממילא מיד אנו מרחיקים עצמינו שאין זה שייך לנו ואין זו דרגה שלנו והוא היה "מאגר אין סופי של ידיעת התורה ופרטיה" ואין לנו להשיג כלל ולא ישיגוהו כו' וממילא מתרחקת התועלת מכל אשכבתיה דרבי, ועל מחשבת-פסול זו המבטלת את האפשרות לקחת איזה חלק מרבינו זללה"ה ו"לתפוס" איזה דבר ממנו הרי יש יותר ויותר לבכות מאשר על עצם פטירתו של רבינו זללה"ה, וח"ו שבזה אנו ממיטים כביכול עוד פעם ועוד פעם את רבינו זללה"ה חלילה, וכמו שאמרו בגמ' ברכות מב' ב' שתלמידי רב חזרו מהלווייתו וישבו לאכול פת בדרך ונסתפקו בדיני זימון אם נחשבת ישיבתם כקביעות אע"פ שהיתה בלא הסיבה ולא ידעו הדין, קם ר' אדא בר אהבה אהדר קרעיה לאחוריה וקרע קריעה אחרתא ואמר נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינן כו', והיינו שנחשבה אצלם כמיתה שניה של רב ח"ו ברגע שנתברר שאין בידם הלכה פסוקה ממנו באיזה ענין, ומבואר שאם לא ניקח ההלכה דרבינו זללה"ה והנהגה דרבינו זללה"ה הרי ח"ו בכל שעה ושעה יש לנו לקרוע קריעה אחרת.

ובהמשך לגמ' הנ"ל ובהשלמת הדברים, הנה הרי ידועה תשובת הגאונים ז"ל סי' קע"ח שהובאה בקצרה בפ' רבינו גרשום ז"ל מנחות קי' א' דכד נייח נפשיה דרב אשר לא הסתכל מחוץ לד' אמותיו ועוד שאר תשע מעלות נשגבות המבו' שם וכל תלמידיו נתאספו יחדיו כדי להמשיך מעלותיו ודרכיו הנשגבות ולא יכלו לנהוג בכולן אלא חילקו לכל תלמיד איזו מעלה אחת וכגון ר' ששת ור' יוסף שלקחו על עצמם ההנהגה שלא להסתכל חוץ לד' אמות ועשו עצמם סומין כדי שיוכלו לעמוד במדרגה זו, וא"כ זו כל התכלית של אשכבתיה דרבי לנסות וליקח משהו מתורתו וממדותיו ומדרכיו, וח"ו שנפטור עצמינו במחשבה שאין זה שייך לנו ולדרגתנו וכיוצא בזה.

ב] אבל האמת היא שכולנו "רב חיים" של מאגר אין סופי של ידע במליוני ומיליארדי פרטים, אבל שרובם שטויות והבלים, אנו יודעים מי זה חבר כנסת פלוני ואלמוני, וחבר מועצה פלוני ועסקן פלוני, וראש עירייה זה וחבירו והשלישי והרביעי, ומי אחראי על תפקיד כזה ומי על כזה, אנו מכירים ויודעים מי זה ראש ממשלת מדינה פלונית ומי שר החוץ ומי השליח למזרח התיכון, אנו יודעים על העשירים הגדולים והמפורסמים ופרטי שמותיהם ומשפחתם ועסקיהם, ועל רופאים שונים ומפורסמים או מדענים או סופרים וכהנה וכהנה, אנו יודעים על עוד אין ספור דברים, ולמה אנו יודעים זאת? ועל אחת כמה וכמה נשאל איך אנו זוכרים זאת? והתשובה פשוטה ונוראה: כי בתחושה המוטעית והעלובה שלנו כל הדברים והפרטים האלו הם חלק מ"החיים שלנו"...

וכמו שאנו יודעים בדרגה וברובד היותר פשוט של "החיים שלנו" איך לקנות במכולת ואילו מצרכים לחפש ואיך משלמים ואיך לוקחים עודף ואיך עושים את החשבון של הוצאות-והכנסות ואיך מכניסים את המשכורת לבנק ואיך מוציאים אותה ואיך שוכרים דירה ואיך קונים דירה ואיך משלמים משכנתא וחובות וכו' וכו' וכו' שהם מליוני פרטים לאין מספר, ואת כולם אנו יודעים בדקדוק ובפרטות ובעל פה, כן אנו ממשיכים לבושתינו ולחרפתינו לכלול ב"החיים שלנו" עוד מליוני מליוני פרטי מידע על כל מיני דברים אחרים שבעולם, וגם אותם אנו יודעים ובקיאם בהם היטב להפליא, והדברים ידועים.

ואילו הוא, רבינו זללה"ה, היה בדיוק באותו מהלך ובאותה דרך, רק בהבדל אחד "קטן"... הדבר היחיד שהיה "החיים שלו" היתה התורה הקדושה, ובילדותו וקטנותו היה חוזר ומשנן שמות של מסכתות וזה הי' המשחק והשעשוע שלו, ובא בגיל 5 לפני רבינו החזו"א ואמר לו "אני יודע את כל הש"ס" כי הוא חזר בעל-פה את השמות של כל המסכתות..., וכל טיפה של תורה וכל תוספת וכל נושא קטן או גדול ושכיח או לא שכיח היה חלק מחייו, וזה הש"ס, וזה כל חלקי תורה, וזו דרכו משנות נערותו ממש שהדברים שעניינו אותו מלבד המסכתות שלמד בישיבה היו מסכת עבדים ודיני חגבים ועגלה ערופה וגרים ושלשלת מסירת התורה וכו' וכו' וכו' בכל שיח וכל שיג של תורה, ומקטנותו ועד יומו האחרון שקד על דלתי תורה ובחזרות אין מספר ובקביעת עשרות סוגי לימוד בכל יום ויום שהיה קורא להם "החובות שלי" ואין לישון לפני גמר "החובות" של אותו יום והוא אשר יהא בין ביו"כ או בפורים או אחר ליל חתונה של בן או בת וכיוצא

בו וכדומה, והמהלך היה אחד ויחיד, כל ההתעניינות וכל האינטלגנציה הכל היה לידע עוד פרט בתורה ועוד מסכת ועוד דף ועוד משנה ועוד מדרש ועוד ילקוט ועוד פסיקתא ועוד ועוד ועוד...

ג] וכשזכינו בזכות אבותינו הקדושים ז"ל ושל"ט"א להיות חברותא עם רבינו זללה"ה, וכפעם בפעם גם נסענו עמו לבריתות במקומות שונים בארץ שהיה סנדק (ובזמנים שהיה יוצא לסנדקאות מחוץ לעיר) והיה שקוע בתורה וכפעם בפעם היה מרים את העיניים ורואה למשל איזה עץ ומיד היה אומר "כמה פעמים כתוב בסדר זרעים עץ תאנה או עץ זית" והיה מתחיל למנות מגמ' ומשניות ותוספות וכו' וכו', או שהיה רואה את השמים והיה שואל איזו שאלה מגמ' הקשורה לשמים או כמה מצוות יש בדברים שקשורים לשמים וכגון ברכת הקשת\רעם\ברק\גשמים\קידוש לבנה ומונה והולך ושזור מהלכה להלכה ומדין לדין, וכשהיה עולה במדרגות בית היה מזכיר לפעמים גמ' שונות על "בית ועליה" בדינים שונים בש"ס ובמקומות שונים, והאסוציאציות שלו במהלך כל חייו היו כולן כולן של תורה ודיני תורה והלכות ואגדות, וכן על זו הדרך באלפי מקרים שונים ואחרים אשר כולם יש להם מכנה משותף אחד - "אלו החיים שלי", ומה שהם "החיים שלנו" אנו יודעים וזוכרים, וזוכרים היטב.

וממילא אין כאן "פלא על-טבעי" שאי-אפשר לחקות ח"ו ואין כאן "מאגר מידע אין סופי של תורה" כעין "מחשב-מהלך" של כוחות נשגבים שאין לנו, שזה אומר לנו במין הרגעה-עצמית מדומה ונוראה שאין לנו שום אפשרות ללמוד משהו מדרכי רבינו זללה"ה, וזה ח"ו ממש כמו להמית אותו שוב ושוב וכו"ל, אבל יש כאן דרך מה נקרא באמת "החיים שלנו" ומה נכלל בתוכם, ואז מגיע האדם להיות באמת בידענות נוראות ונפלאות של התורה הקדושה וכל מכמניה, ואז נהפך רבינו זללה"ה להיות הוא עצמו גופו הקדוש כדף-גמרא ופיו הקדוש כאמירת התורה הקדושה.

ד] שמה תאמר שישנה כאן רק זכות, זכות שאם אדם ירצה לזכות לדבוק במשהו דמשהו של רבינו זללה"ה יוכל להתעלות ולזכות ואם ח"ו אין אדם רוצה לזכות אזי יישאר עלוב כמות שהוא? לא!! ולא!! שהרי כולנו בעלי חוב גמורים לרבינו זללה"ה, שהרי בואו וניקח בכל ת"ת או ישיבה או כולל-אברכים ונעבור מאחד לשני, מי אינו בעל חוב דיליה? זה נתקבל לישיבה זו שרצה לילך אליה באופן פלאי בזכות ברכת רבינו זללה"ה, וזה לימינו היתה תקופה שנפשו לא חשקה בתורה כ"כ ואביו נכנס בדמעות שליש להתברך ולהזכיר תפילה קמי רבינו זללה"ה ונושע מברכות פי-קודש של רבינו זללה"ה שנעשה כביכול התורה בעצמה, וזה לשמאלו עוד כשהיה בבטן אמו הרופאים חששו לבריאותו ואחר ברכת רבינו זללה"ה היו ישועות ניסיות, וכך הלאה והלאה לכל אחד ואחד אם מעצמו ואם מאביו או מאמו ואם מאשתו ואם מבניו או מבנותיו וכו' וכהנה וכהנה.

ובפרט אנו בדור האחרון ובתקופה האחרונה אשר הציל את עולם התורה כפשוטו ממש מחורבן מוחלט ומאבדון, כאשר היתה תקופת הקורונה ונתבטלו בתי המדרשות והישיבות רח"ל והיה העולם שמם, ועוד כרגע והיה דור שלם הולך לאבדון כי הילדים והבחורים והאברכים התנתקו מתורה רח"ל, והנה רבינו זללה"ה מסר נפשו להעמיד התורה וכל זכות הדור הזה והמשכו הוא רק מכח התורה דיליה, ולא השגיח כלום מדעות אחרים שחששו ופחדו וכו' וכו' וחזר והשריש הדברים הפשוטים כי הפחד והחשש היותר גדול הוא העדר התורה, ורק על "בואו ונסמוך על ר' חיים" של כל בני הדור היתה אפשרות כזו להתגבר על החששות ועל הפחדים ולהחזיר עטרת התורה ולימודה ליושנה, וא"א אפילו להעלות על הדעת מה היה לכל הדור הזה לולי רבינו זללה"ה.

וכהנה בדור הקודם בזמן מלחמת המפרץ שהיו כולם בפחד ובאימה ובהשבתת התורה ב"לך עמי בא בחדריך" של חדרים-אטומים וכיו"ב והוא בכוחו הגדול נטל על עצמו ואמר "לא יפלו טילים בבני ברק" וכיו"ב אמר אז על מקומות תורה מובהקים כגון על הישוב הקדוש תפוח אשר היכל הקודש והמקדש דישיבת תפוח בו, ו"בואו ונסמוך" של כל בני הדור הקודם הציל את כולם וגרם להמשך לימוד התורה בישיבות ובהיכלי-הכוללים שלא יסתתרו ויברחו וכו' וכו' והיו סמוכים ובטוחים על כוחו הגדול שלא יארע שום נזק ופגע רגע לממשיכים להמית עצמם באהלה של תורה, וכהנה במקרים רבים אחרים של הכלל ושל הפרט אשר א"א לפרט ולתאר כי רבים רבים המה, וא"כ איזה בעלי-חוב גדולים ועצומים אנחנו.

וכהנה ביתר שאת ועוז בכל עשרות השנים האחרונות אשר רוב מנין ובנין של החזקת תורה של היכלי התורה הגדולים והחשובים המכילים אלפי אלפי לומדים וכן רוב מנין ובנין של פעולות החדש והצדקה של עשרות אלפי משפחות לומדי ועוסקי התורה היו מהשפעתו הקדושה ומברכות פיהו שהם הם שעוררו את נדיבי העם שבכל אתר ואתר וכן את כל העם אשר הזיל מעות מכיסו וכידוע, וכל ילד או בחור או אברך או בעל משפחה וכו' חייבים חוב ישיר וגדול שאין כמותו לרבינו זללה"ה, ואיך נחזיר את החוב? ואיך נפרע? ואפילו על חוב גדול יש מושג של "תחילת פרעון" של פרוטה לפרוטה, ואיך נעשה לכל הפחות את זה?

ה[ו] והמהלך הפשוט של "החיים שלנו זו התורה" חייב להיות המהלך שלנו, וזו ה"אשכבתיה דרבי" היחידה וזו "פריעת בעל חוב מצוה" היחידה שאין בלתי, ובודאי לא מיד אנו במהלך זה בדרגות הגבוהות הללו אבל אנו צריכים לכל הפחות להתחיל ללכת באותה הדרך ובאותו המהלך, ומשל למה הדבר דומה לאדם שנוסע בכביש כבר 6 שעות והוא קרוב למחוז חפצו ויש אדם אחר שרוצה להגיע לאותו מקום והרי הוא בתחילת השעה הראשונה של הנסיעה, ואמנם הוא רחוק ממנו כדי כמעט 1000 ק"מ, אבל לכל הפחות הוא צריך לדעת שהוא נכנס לנסוע על הכביש הנכון ושהוא מתחיל להתקדם באותו כביש, ולא חלילה בכביש אחר לגמרי!!!!

ומהלך זה הינו ביסודיות פשוטה שאין כמוה, כל אדם קטן כגדול מאיתנו יודע את הידיעה הפשוטה שאין לנו בעולמינו אלא "להיות תלמיד חכם", והרי בהגדרות הכי פשוטות והכי מצומצמות של המושג "להיות תלמיד חכם" היינו ידיעת הש"ס על בוריו וכן היינו לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא שזה אומר לכל הפחות ידיעת ארבעה טורים וב"י ושו"ע ועיקר גדולי הפוסקים ש"על הדף" על בוריים, ובלא זה רק שוטה ופתי יוכל לחשוב שיהא נחשב "תלמיד חכם", וכלפי "להיות תלמיד חכם" במושגים המינימליים הללו, הלא נדרשת תכנית אמיתית של חיים, של מהלכים פשוטים כמו לידע כל מסכת כשלומדים אותה בשיבה קטנה או גדולה או כולל-אברכים, את כל המסכת "מכריכה לכריכה" שזה בהחלט בר-השגה, או מהלכים פשוטים של לימוד הלכה וקנין דעת בחלקים בסיסיים כמו אורח-חיים ולאחר מכן להתפשט ולהתרחב וכו' וכו', אין מי שלא מבין זאת שללא תכנית וללא מסלול-מחושב משנות הילדות והבחירות והלאה אין שום סיכוי שבעולם להיות תלמיד-חכם, אלא מאי, שכל אחד אומר לעצמו "עוד יש זמן" ובודאי לעתיד עוד אהיה תלמיד חכם אך לעת עתה אני כ"כ צעיר ועוד יש לי זמן, וזה נלמד מרבינו זללה"ה להיות במהלך של "החיים שלנו זו התורה" ולדעת היטב את האמת שאין זמן ושהתכנית צריכה להיות זה מכבר, ואם התחלת היום הרי אתה כבר קצת באיחור מפני שאיבדת את אתמול ואת שלשום....

ואז יהיה שייך גם להתקדם בדרגות, ולהתחיל לחשוב ו"לחלום" על זרעים, ועל טהרות, ועל מדרשים, ועל ידיעות נשגבות ממקומות שונים בתורה אשר אין יד כולם ממששת בהן, אבל יש התחלה לכל המהלך הזה, יש בסיס ויש תחילת הדרך להיכנס לאותו הכביש של "החיים שלנו זו התורה" ושל "להיות תלמיד חכם", וזו כל עצמותו של רבינו זללה"ה ומלבד זה אין שום דבר!!

ו[קטני] ורפי השכל והלב עלולים ח"ו לעשות הנחות לעצמם, ותחת לדבוק בעצמות דרכו ומהותו יערב להם לדבוק ולעסוק בענינים הטפלים ונלוים של "איזה מנהיג דגול" או של "איך שועי עולם שיחרו לפתחו" ו"ההלויה הגדולה ביותר" ועוד שאר ירקות, והרי זה ממש ח"ו כמו לדרוך על קברו של רבינו זללה"ה, וכי על זה אמרו בגמ' "כל דהוה באשכבתיה דרבי מזומן לחיי העולם הבא" אם היה אדם חלק מה"אקשן" של ה"אירוע"? חלילה וחס ורחמנא ניצלן מהאי דעתא, ואדרבה כי כל הדברים האחרים שנאלץ רבינו זללה"ה לענות עליהם ולהיות דעתו עליהם הרי זה היה ההבל הכי גדול אצלו והעיניו הגדול של הפסקות מלימוד התורה, ואלו היו השעות שלא היו חשובות אצלו כחלק מהחיים שלו כלל וכידוע.

ואפילו המופתים הנוראיים שהיו נראים אצלו דבר יום ביומו הרי חלילה וחס אם נחשוב בלבנו שזו מורשתו וזו תפארתו, והרי זו רק תוצאה מוחלטת ומוכרחת של "החיים שלנו זו התורה" וממילא גופו טהור בכל מיני טהרה וממילא פיו הוא פי-קודש כגדולי הדורות הקדמונים וממילא מתקיימת המשנה דריש פ"ו באבות "כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה" וכו' וכו', ואוי לנו ולנפשינו אם ניסוג ונרפה אפילו לרגע אחד מאשכבתיה דרבי האמיתית והאחת והיחידה של "החיים שלנו זו התורה" ושל "להיות תלמיד חכם".

ז] ועוד דבר גדול וחשוב מאין כמוהו בענין "החיים שלנו זו התורה", שכל המציאות של רבינו זללה"ה היתה שכל תנועה זה שו"ע או מ"ב או שעה"צ, ודקדוקי הלכה שהיה לרבינו זללה"ה אין לתאר ואין לשער, כמו בקבוקי המים הרבים שליד מטתו הקדושה תמיד כי חשש שאם מתעוררים בלילה אפי' לרגע קטן צריך ליטול את ידיו ובמעט זמן השינה שהיה ישן הרי אם היה מתעורר היה נוטל מיד אף שחזר לישון, וכהנה אלפי דוגמאות אחרות, והנה בדרגות הקטנות שלנו אם אנו רוצים לכל הפחות "להיות על אותו כביש" גם אם בתחילתו, הרי זה אומר שלכל הפחות לא יתכן ולא אפשרי שמהלך חיינו יהיה בדברים שהם נגד השו"ע ונגד ההלכה חלילה וחס.

דוגמא קטנה לדבר, ידוע שרבינו זללה"ה בשנים האחרונות היה מעורר נגד שעון-יד אצל אנשים והיה מעיר בחביבות להרבה אנשים והזכיר "לא ילבש" וכיוצא בזה, ושאלנו את רבינו זללה"ה שהרי ידוע מאז ומעולם שהיה גם דרך האנשים שעונדים שעון-יד ובודאי אין בזה ערעור של חשש איסור "לא ילבש", והסביר במתק שפתיו הקדושות שהוא רואה את המציאות של האנשים שלנו אנו, בני התורה ושומרי המצוות, שנהיה יותר ויותר מצב של שימת לב ואכפתיות על החיצוניות והמסתעף ממנה, וזו החולצה עם המותג המסויים בדוקא וזו החליפה שקונים במקום פלוני ולא במקום אחר, וכהנה בפרטים רבים ושונים וכידוע לכולנו בעניינו ובשפלינו, וכדרך גברים בני תורה שאין מושג של תכשיטים ונשאר שעון-היד שתחת היותו לכלי-שימוש יעיל נעשה כמו "מותג-לבוש", ואת זה בא רבינו זללה"ה להרחיק אלא שעשה זאת ב"צורה שלו ובדרכים שלו", וע"ז ועל כיוצא בו גם התבטא הרבה פעמים "אם יש שטויות בראש אז אין תוספותים בראש"!!...., ועל זה עורר ועל זה היה לו איכפת כל-כך, והדברים מפורסמים.

וממילא לדידן, לכל הפחות כדי להיות "באותו כביש" שהזכרנו, צריך כל בחור לידע שאם הוא קם בבוקר ולפני התפילה הוא מתעסק ב"איך הוא נראה" ו"איזו חולצה ללבוש" וכדומה וכדומה, הרי זה ח"ו כלפסוע פסיעה גסה בסנדל המסומר על קברו הקדוש של רבינו זללה"ה, והרי הדבר היחיד שצריך להיות בראש כשקמים בבוקר הוא תפילה והאיסור להתעסק בשום דבר לפני הוצאת ויראת-השמים הנצרכת להכנה לתפילה וממילא בהמשך גם לצורת התפילה עצמה ולתחילת מהלך של יום של "החיים שלנו זו התורה", וכן הלאה במהלך היום בכל מיני דוגמאות אשר צריך לדעת ולחוש ש"החיים שלנו זו התורה" וצריך לכל הפחות להיזהר ביתר שאת שלא עושים שום דבר נגד השו"ע והמ"ב חס וחלילה, ומשם להתקדם בדרגות שונות יותר ויותר.

וצריך קצת בזעיר אנפין להיכנס ל"כביש" שנסע בו רבינו זללה"ה כל ימיו, ויראת-שמים צריכה להיות יראת שמים טהורה. כלומר בלי "חכמות", וכמו שעשה רבינו זללה"ה כל ימיו בדקדוק קיום הלכה כפשוטה ממש בלי להתחכם, והיום נתרבו יודעי חצאי דברים, ובכל ענין הם יודעים יותר מדי טוב מה "רק" דרבנן, ומה רק מנהג, ומה הם הסימנים בשו"ע שהם רק מדת חסידות, ו"בקיאים מאד" בכל מיני היתרים של שעת הדחק, ולמעשה מקילים בלי סוף, ונוהגים למעשה בהנהגה מזלזלת כזו אשר מתקררת כל היר"ש של אדם, וסופו מי ישורנו, וייבושו וייכלמו כל אלו וכיוצא בהם אם רק יחשבו לרגע על דמותו של רבינו זללה"ה.

והלואי ונזכה לאשכבתי' דרבי האמיתית ולהתחיל "לנסוע" על הכביש הגדול והקדוש של "החיים שלנו זו התורה" ושל "להיות תלמיד חכם", כאשר חלק בלתי נפרד מזה הוא כמובן היא יראת-שמים ודקדוק-הלכה שחייבים להיות משולבות אשה אל אחותה עם לימוד התורה, כדי שתהיה לנו איזו "צורת-אדם" בתור התחלה, ואז בהמשך לגדול ולהיות תלמיד-חכם, ובהידבק במקצת מדרכו הקדושה נתחיל לפרוע את אותו חוב גדול וקדוש שכולנו חייבים לרבינו זללה"ה, וכל רגע ורגע הוא הרגע המתאים להתחיל את המהלך הזה, וכל רגע שאין מתחילים בזה הוא רגע של איחור, ומי יתן ונזכה להבין זאת וגם ליישם את זאת, אכ"ר.